

Hvad Haanden skriver d. 15. Januar 1918.

—o—

Er der noget, som alle Partier i Øjeblikket let kan komme overens om, saa er det det, at Dansk Kvindesamfunds Organisation med Juni-grundloven af 1915 har udspillet sin Rolle og med god Samvittighed kan opløse sine Kredse jo før jo heller. Kvinderne har nu opnaaet den Ligestilling, for hvilken de kæmpede, Resten — hvis der da er nogen Rest — kan Mænd og Kvinder ordne i Fællesskab ved fredelig Overenskomst.

Kvinderne — vi forstaa hermed de maaltbevidste, organiserede Kvinder — er imidlertid ikke naive Bol-schewiker, som letsindig trækker deres Hære tilbage fra Fronterne og vaabenløse sætter sig til Fredsbor-det sammen med de overmægtige Modstandere og drøfter Betingelserne for en varig Fred. Vore Tropper skal faa Lov at staa, hvor de staa, til Overenskomsten er sluttet paa alle Fronter. Vi lader os ikke forvirre af, at Partierne alle som et har of-fentliggjort deres Maal i nogle mere eller mindre præciserede Ord om retslig Ligestilling mellem Kønnene. Den nye Retsreform med dens fabel-agtige Udelukkelse af Kvinderne paa næsten alle Omraader har lært os at vurderer saadanne Programløfter; vi forlanger i Fremtiden ganske ander-ledes haandgribelige og bindende Tilsagn.

Vi maa have Vished for, at vor Opfattelse af den fulde Ligestilling ikke paa noget Punkt er i Strid med Partiernes.

Derfor vil „Kvinden og Samfun-det“ i dette og alle følgende Numre indtil Rigsdagsvalget 1918 møde frem med sine „Freds-betingelser“ og fo-retage de Udstregninger og Tilføjel-ser til de nugældende Bestemmelser i Loven, som er uforenelige med Prin-cipet: fuld Ligestilling mellem Kønnene.

Politisk Ligestilling kan ikke for-entes med indskrænket Handlefrihed for den ene Parts Vedkommende, derfor maa Kvinderne i første Linie kræve slettet af Loven de Ord, som berøver Hustruen hendes Selvstændighed og Ansvarlighed. Kravet her-om fra D. K.s Side er hverken fra i Gaar eller i Dag, men fra for 40 Aar siden. Det er prøvet og vel over-

vejet. Derfor ryster Haanden ikke, naar den i Dag paa Tidens Væg skri-ver Ordet: *Ægtefællers formuerelli-ge Ligestilling*; skriver det for Kvin-dernes menige Vælgerhær, at den maa forstaa, at dette bør være Prisen for dens Stemme ved de politiske Valg; skriver det for de Mænd og Kvinder, som bejler til Kvindernes Stemmer, at de maa forstaa, at denne Betingelse er der ingen Vej udenom.

Dette er, hvad Haanden skriver den 15. Januar 1918.

Dansk Kvindesamfunds Arbejde for Hustruens økonomiske Selvstændighed.

—o—

D. 7. Nov. 1878 indbragte daværen-de Folketingsmand *Fredrik Bajer* et Forslag i Folketinget, gaaende ud paa, at Hustruen skulde have fuld Raadig-hed over, hvad hun erhvervede ved eget Arbejde. Dette Forslag støttedes af Dansk Kvindesamfund ved en Adresse, underskrevet af 2350 Kvin-der fra Hovedstaden og Provinserne og udsendt 19. Febr. 1880. D. 7. Maj 1880 vedtoges Lovforslaget. Aaret ef-ter søgte D. K. ved et Andragende at faa Loven udvidet til, at Hustruen og-saa skulde have Raadighed over, hvad hun under Ægteskabet erhvervede som Arv eller Gave, men dette opnaaedes ikke.*) I 1908 indgav D. K. et af et Udvalg, bestaaende af Kvinder og Ju-

risten, udarbejdet Lovforslag om „Nye Bestemmelser vedrørende Formuesfor-holdet mellem Ægtefæller og Ægtefæl-lers Forældremagt over deres Børn“. Lovforslaget foreslog: Fælles Raadig-hed over Udbyttet af fælles Virksom-hed, Særraade over Udbyttet af selv-stændig Virksomhed og over, hvad der af Ægtefællerne indfører i Ægteskabet eller under dette erhverver som Arv, Gave eller lignende Adkomst.

D. -9. Juli 1912 nedsattes af Rege-ringen en Kommission, som skulde udarbejde en Betænkning med Hen-syn til Reglerne for Ægteskabs Ind-gaaelse og Opløsning, Formueforhol-det og det personlige Forhold mellem Ægtefæller, samt Myndighed og Adop-tion. Lignende Kommissioner blev nedsat i Sverige og Norge, for at der kunde opnaas et fælles skandinavisk Lovgivningsarbejde paa Familierettens Omraade. Den danske Kommissions Udkast er blevet forelagt et Udvalg af Kvinder, udpeget af Dansk Kvinde-samfund, og dette Udvalgs Betænk-ninger i Sagen er blevet trykt sam-men med Kommissionens.

I Juni 1914 lod D. K. afholde en nordisk Kvindekongres, hvor Familie-retsspørgsmaalet blev drøftet mellem Repræsentanter fra Norge, Sverige, Danmark, Island og Finland. Kon-gressen vedtog en Resolution, som krævede Kvinder indvalgt i Familie-retskommissionerne. Dette Krav blev imødekommet og en Kvinde indvalgt i hver af de tre Kommissioner; for Danmarks Vedkommende daværende Formand for D. K.s Københavns-kreds, *Øjenlæge Estrid Hein*.

Hos de andre.

—o—

New York.

„Kvinden og Samfundet“ bragte i Begyndelsen af 1916 den sørgelige Efterretning, at et Forslag om Kvin-devalgret i Staten New York var faldet.

Dette Nederlag vakte saa megen mere Opsigt her i Europa, fordi det var vor geniale internationale Leder, *Carrie Chapman Catt*, der havde ført Feltoget. Man vidste, at næste Slag kom til at staa i Slutningen af 1917.

*) Ifl. Lov af 7. April 1899 har beg-ge Ægtefæller Særeje over Arv og Gaver, naar Arveladeren eller Giveren har bestemt det saaledes.

og det var med inderlig Glæde og Stolthed, at man i Nov. 1917 efter Telegrammer i Dagspressen kunde skønne, at Slaget var vundet. — De autentiske Beretninger er — paa Grund af Postforholdene — først naaet os sidst i December, men de er saa meget mere kærkomne.

Enhver 21-aarig Kvinde i Staten New York fik politisk Valgret ved den Ændring i Grundloven, som blev vedtaget den 6. November 1917. — Spørgsmaalet skulde — efter Love-ne — forelægges ved Folkeafstemning. Det blev vedtaget med 94,000 Stem-mers Majoritet; — de stemmeberet-tigede Mænd talte ialt 1,188,670.